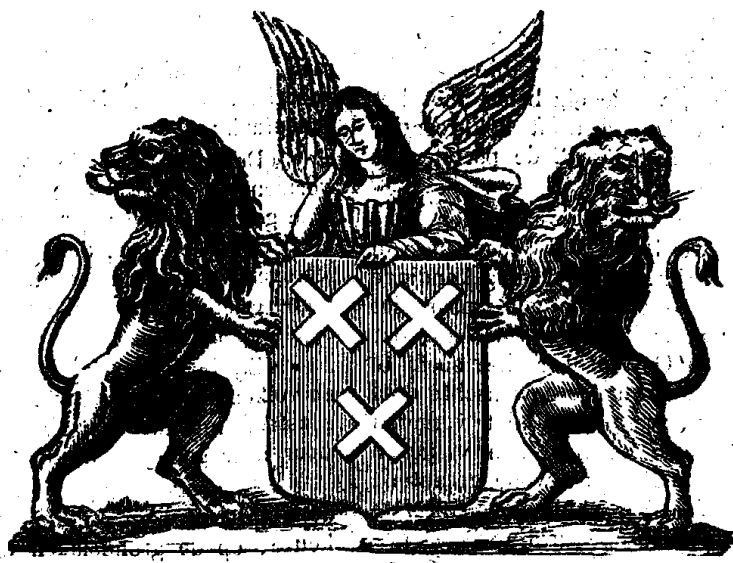

BREDASCHÉ

COURANT.

ZONDAG

8 APRIL.

Vervolg en slot der Ordonnantie van den 16den Maart ll., betrekkelijk den herijk van Maten en Gewigten :

Voor de gewigten voor de Gouden en Zilveren Werken:

Voor het verifiëren en ijken derzelven, het dubbel van het ijkloon hetwelk bij Koninklijk besluit van den 18 December 1819, (Staatsblad n°. 58), voor de daarin genoemde gewigten bepaald is:

Voor het verifiëren en ijken van een essai-gewigt, 30 cents.

Voor de Wisse:

Voor het kleinste raam n ^o .	I,	30 cents.
" " raam n ^o .	II,	45 "
" " " n ^o .	III,	60 "
" " " n ^o .	IV,	75 "
" " " n ^o .	V,	90 "

Art. 9. De meergemelde Ijkers zullen bij de herijking naauwkeurig toezien, van geene andere lengtematen, inhoudsmaten, vochtmaten en gewigten te herijken, dan die door hen in gedaante, stof en samenstelling en in alle opzigten overeenkomstig zullen worden bevonden aan de voorschriften, bij de daartoe betrekkelijke Koninklijke besluiten vastgesteld; zullende dezelve, met betrekking tot degenen die maten ter herijk mogten aanbieden welke tot het meten van zout hebben gediend, zich stiptelijk gedragen overeenkomstig het besluit dezer Vergadering, van den 23 Februarij 1827, lett. H. H., aan hen bij n°. 31 van het Provinciaal Blad van dat jaar medegedeeld.

Art. 10. Indien bij het verrigten der herijking, sommige maten of gewigten te kort, of te licht, of niet juist van gedaante en inhoud mogten bevonden worden, zullen de Ijkers, bij zooverre dit niet te herstellen is, zoodanige maten of gewigten onbruikbaar baar moeten maken, en des niet te min daarvoor het gewoon ijkloon genieten.

Voor het herstellen, verzwaren of justeren der maten of gewigten, zal hetzelfde loon betaald worden als bij art. 8 dezer ordonnancie voor het ijken is bepaald, met uitzondering nogtans van de koperen gewigten, voor welke herstelling, verzwaring of justering zal betaald worden 5 centen per stuk.

Art. 12. De medicinale grein-gewigten zullen door de Ijkers worden nagezien en onderzocht, zonder dezelve te ijken of met eenigen stempel te voorzien. Voor dat onderzoek zullen zij evenwel het gewoon ijkloon tegen 2 1/2 cent per stuk mogen ontvangen, doch tevens eene naauwkeurige aantekening moeten houden van de personen die hunne grein-gewigten aldus hebben doen nazien en onderzoeken.

Art. 13. Het wordt aan de eene zijde aan de Ijkers ten ernstigste aanbevolen, om in de uitoefening hunner bediening alle mogelijke diligentie en naauwkeurigheid in acht te nemen, terwijl aan de andere zijde aan de Ijkpligtigen wordt onder het oog gebracht, dat hun belang vordert, dat zij, alvorens het Ijklokaal te verlaten, zich overtuigen, dat al de door hen aangeboden door den Ijker geverifieerde en goed bevonden of gejusteerde maten en gewigten, van het keuteeken der herijking zijn voorzien.

Art. 14. Elk die na den 1 Augustus aanstaande in den handel lengtematen, inhoudsmaten, vochtmaten of gewigten mogt gebruiken, welke van het merkteecken der herijking niet zijn voorzien, zal geacht worden zich van ongeoorloofde maten en gewigten te bedienen, en daardoor vervallen in de boeten en penaltiteiten, bij de wetten, tegen het gebruik van zoodanige maten en gewigten vastgesteld; zijnde overigens ten dezen, bij Zijner Majesteits besluit van den 30 Maart 1827, (Staatsblad n°. 13), nog nader bepaald geworden:

1°. Dat al diegenen welke nalatig mogten zijn hunne maten en gewigten, binnen den gestelden termijn, jaarlijks ter herijking aan te bieden, en mitsdien alle kooplieden, winkeliers, fabriekeurs, handwerk- en neringdoende lieden, in welke winkels, opene magazijnen, verkoop- en werkplaatsen of uitstallingen, onheyljke maten en gewigten, na verloop van den voor de herijking gestelden termijn, aanwezig of voorhanden mogten gevonden worden, de straffen zullen belopen bij de wet van den 6 Maart 1818, (Staatsblad n°. 12), vastgesteld, met verbeurdverklaring tevens hier bij hen gevondene onherijkte maten en gewigten.

2°. Dat de Policie-beambten gemagtigd zijn, om afzonderlijk of wel gezamenlijk met de Ijkers te dien einde visitatiën te doen, zoo dikwerf dit raadzaam mogt worden geoordeeld, en om van de gepleegde overtredingen bij behoorlijke processen-verbaal te doen blijken.

3°. Dat van het bedrag der boeten een vierde aan den Ijker en een vierde aan de Beambten der Policie, die de overtreding zullen geconstateerd hebben, zal worden toegewezen.

Art. 15. Het is verboden oude maten en gewigten in de winkels, magazijnen of werkplaatsen openlijk voorhanden te hebben; zullende het aanwezig van zoodanige maten en gewigten op de opgenoemde plaatsen, als het wezenlijk gebruik derzelven worden beschouwd en aangemerkt, en zullen de bepalingen van Zijner Majesteits besluit van den 18 December 1822, (Staatsblad n°. 52), en der ordonnancie van den 20 Januarij 1823, lett. C., houdende verbod van het gebruik van ongeoorloofde maten en gewigten, stiptelijk moeten worden nagekomen.

Art. 16. Geene rekeningen zullen bij eenig kollegie van openbaar Bestuur worden aangenomen of gevalideerd, tenzij maat en gewigt in het nieuwe metriek stelsel zijn uitgedrukt.

Art. 17. Geene openbare aankondigingen, aanplakkingen, berigten of insertiën in Nieuwspapieren zullen worden gedaan, tenzij de daarin voorkomende maten en gewigten, door de benaming van het nieuwe metriek stelsel worden aangeduid.

Art. 18. De ingezetenen dezer Provincie worden bij deze herinnerd aan de bepalingen van artikel 3 der wet van den 21 Augustus 1816, medebrengende: dat te beginnen met den 1 Januarij na het tweede jaar der invoering van het genormig stelsel van maten en gewigten, (zijnde geweest primo Januarij 1822), en op geene pretentiën of regtsvorderingen hoe ook genaamd, gegrond op akten van hen of lateren datum, regtsproken zal worden, indien bij die akten zelve de berekeningen niet ingevolge het nieuwe stelsel zijn uitgedrukt; zijnde het mitdien voor alle handeldrijvende ingezetenen van het uiterste belang, hinnen

handel, bij in- en uitslag, geheel op het nieuwe stelsel te verrigten en in hunne boeken, registers en korrespondentiën alle berekeningen op dien voet te doen.

Art. 19. De hoofden der plaatselijke Besturen zullen, ten minsten viermaal 'sjaars, en voorts zoo dikwijls op onverwachte tijden als zij zulks dienstig zullen oordeelen, in de winkels, magazijnen en werkplaatsen onderzoek doen naar het gebruik van ongeoorloofde maten en gewigten, de overtredingen constateren, en de daarvan geredigeerde processen-verbaal ter vervolging aan de Ambtenaren van het publiek Ministerie inzenden; wordende zij ernstig gelast, om ten allen tijde naauwkeurig te doen toezien, dat op de publieke markten van geene andere dan van de nieuwe lengtematen, inhoudsmaten, vochtmaten en gewigten gebruik worde gemaakt, en om zich overigens bij het bedoelde onderzoek, met opzigt tot de zoutmaten stiptelijk te gedragen naar het hier voor bij artikel 9 aangehaalde besluit dezer vergadering, van den 23 Februarij 1827, lett. H. H.

Art. 20. De hoofden der plaatselijke Besturen, alsmede hunne ondergeschikte Ambtenaren en Agenten, de Ijkers en alle andere Ambtenaren en Beambten der Administrative orde, worden met de executie dezer belast; zullende de Koninklijke Marechaussée verplicht zijn, op de nakoming dezes mede een naauwkeurig toezigt te houden en de overtredingen te constateren.

Art. 21. De bepalingen van het besluit dezer vergadering van den 19 Maart 1833, lett. K., (Provinciaal Blad n°. 52), blijven in derzelver geheel.

Art. 22. De tegenwoordige ordonnancie zal worden gedrukt, afgekondigd en aangeplakt binnen alle Steden en Gemeenten dezer Provincie, op alle plaatsen waar zulks te doen gebruikelijk is, en in de binnen deze Provincie uitgegeven wordende Nieuwspapieren worden geinsereerd, ten einde niemand daarvan onkundig zij en een iegelijk zich daarnaar kunne gedragen; zullende een genoegzaam getal exemplaren van dezelve worden gezonden aan het Provinciaal Gerechtshof, aan de Regibanken en de Ambtenaren van het publiek Ministerie bij dezelve fungerende, alsmede aan den heer Procureur-Generaal en den heer Kapitein, kommandant der Koninklijke Marechaussée binnen deze Provincie, ten einde tot de uitvoering dezer mede te werken en daaraan de hand te bieden.

'sHertogenbosch, den 16. Maart 1849.

De Gedeputeerde Staten eernoemd,
A. J. BORRET.
Ter ordonnancie van dezelve,
F. X. VERBEVEN.

F R A N K R I J K.

PARIS, den 4den April.

Door de Nationale Vergadering wordt dagelijks de overweging van het budget van binnenlandsche zaken voortgezet, en daarop aanzienlijk bezuinigd. Onder anderen werd gisteren met 361 tegen 304 stemmen besloten het inkomen van den bevelhebber der nationale garde van Parijs, den generaal Changarnier, geheel te doen vervallen. Dit gaf aanleiding tot het gerucht, dat die generaal zijn ontslag had verzocht, maar zulks is door hem-zelf wedersproken. Waarheid is het echter, dat, ten gevolge van dit besluit, onder de nationale garde dezer hoofdstad eene inschrijving is geopend, om den generaal het gemis van dat inkomen te vergoeden; de bevelhebber der nationale garde meent evenwel de opbrengst dezer inschrijving niet te mogen aannemen.

— De bekende Proudhon heeft zich in cassatie voorzien tegen een vonnis, waarbij hij tot drie jaren gevangenisstraf en de betaling eener aanzienlijke geldboete is veroordeeld, wegens zijn geschrift in het dagblad *le Peuple*. Niettegenstaande dit vonnis, blijft dat blad dezelfde taal voeren en is reeds herhaalde malen op nieuw in beslag genomen.

— Het hoog gerechtshof te Bourges heeft eindelijk zijn vonnis uitgesproken in zake de oproerige beweging op den 15den Mei des vorigen jaars. Barbès en Albert zijn tot deportatie veroordeeld; Blanqui tot tien, Sobrier tot zeven, Raspail tot zes, en Quentin en Flotte tot vijf jaren gevangenisstraf; de overige beschuldigen zijn vrijgesproken. Louis Blanc, Siegneuret, Houneau, Laviron, Chancel en Caussidière, die niet voor het gerechtshof zijn verschenen, zijn mede tot deportatie veroordeeld, en hunne goederen verbeurd verklaard.

— Volgens berigten uit Turijn, welke door de Fransche dagbladen worden medegedeeld en tot den 30sten Maart loopen, heeft de nieuwe Koning Victor Emanuel II den 29sten in eene vereenigde zitting der beide kamers, den bij de constitutie voorgeschreven eed afgelegd. Na de aflegging van dien eed heeft de Koning de volgende aanspraak gehouden:

« Ik heb reeds aan de natie te kennen gegeven, welke de gevoelens zijn die mij bezielen bij het aanvaarden van de teugels van het bewind onder omstandigheden, waarvan ik meer dan iemand anders het hoogst ernstige en smartelijke gevoel.

« De hevestiging onzer constitutionele instellingen, het heil en de eer van het gemeene vaderland zullen het voorwerp mijner onafgebroken zorgen zijn; ik koester de hoop van met de hulp der Voorzienigheid en met uw medewerking mijn doel te zullen bereiken.

« Diep doordrongen van het gewigt mijner pligten, heb ik ten aanhoore van u den plechtigen eed afgelegd, die mij steeds ten regel zal strekken.

In dezelfde zitting der kamers hebben vervolgens de senatoren en afgevaardigden op hunne beurt den voor hen bij de constitutie voorgeschreven eed afgelegd. De Koning is tenzigt toegejuicht geworden.

De Gazzeta Piemontese maakt in haar nummer van den 29sten de definitieve samenstelling van het nieuwe ministerie bekend. De heeren de Bormida en Christiani hebben zich van het aanvaarden der hun opgedragen portefeuilles van oorlog en van justitie verschoond en zijn door de heeren della Rocca

en de *Margherita* vervangen. De heer *Gioberti* zal in het kabinet plaats nemen als minister van staat zonder portefeuille, voorloopig belast met het ministerie van openbaar onderwijs. De heer *Delaunay* heeft het voorzitterschap van den ministerraad behouden en de heer *Pinelli* de portefeuille van binnenlandsche zaken.

Den vorigen dag, den 28sten, had de kamer van afgevaardigden eene zitting gehouden, waarin op nieuw gehandeld werd over het vraagstuk van de hervatting der vijandelijkheden tegen Oostenrijk. De regering kondigde bij monde van den heer *Pinelli* aan, dat zij den vrede verlangde, maar niet dan een voor Piemont eervolven vrede. Zij toonde in het breede aan, dat het leger niet meer magtig genoeg was om den Oostenrijkers het hoofd te bieden en dat men op de volksmassa ter bereiking van het gewenschte doel niet rekenen kon. Intusschen zou de regering hare pligten niet vergeten en geen wapenstilstand onderteekenen, die tot een schandelijk vrede en tot verderf des lands leidden zou. Er waren twee buitengewone gezanten, de maarschalk *Latour* en de heer *Saluzzo*, naar den veldmaarschalk *Radetzky* afgezonden, ten einde vereenigd met de Fransche en Engelsche gezanten, eene wijziging der voorwaarden van den wapenstilstand te bedingen. Op hetgeen verder door verscheiden leden gezegd werd ten betoope van de noodzakelijkheid om de vijandelijkheden te hervatten, werd slechts weinig door de ministers geantwoord, doch eenige uren later werd het belangrijke besluit bekend gemaakt, dat de kamers tot den 5den April geprorogéerd werden.

— Even als men verwachtte, is het besluit, waarbij de zittingen der Sardijnische kamer van afgevaardigden geschorst werden, slechts de voorbode geweest van een besluit tot ontbinding dier kamer. De *Gazetta Piemontese* maakt in haar nummer van den 31sten Maart dit laatste besluit openbaar, hetwelk tevens bepaalt, dat het tijdstip waarop de kiezers en vervolgens de nieuwe kamer bijeen zullen komen, nader vastgesteld zal worden.

— Luidens berigten uit Turyn, die door de Fransche dagbladen worden medegedeeld, zou de veldmaarschalk *Radetzky* in eene wijziging der voorwaarden van den wapenstilstand hebben toegestemd, onder beding dat Frankrijk en Engeland zich borg zouden stellen voor de ten-uitvoerlegging tot aan het sluiten van den vrede. Den 29sten Maart zou de veldmaarschalk te Milaan teruggekeerd zijn en aldaar bij eene dagorder aan de troepen bekend gemaakt hebben, dat de wapenstilstand, naar men vertrouwen mag, spoedig door een vredesverdrag gevolgd zal worden. De Koning *Victor Emmanuel* zou, meende men, aan de staatkunde van Piemont eene geheel nieuwe rigting geven. Hoewel evenzeer als zijn vader de zaak der Italiaansche onafhankelijkheid toegedaan, zou hij toch zeer wel de onmogelijkheid inzien om zijn wensch te bereiken met een leger als het zijne, waarvan de helft bij Novara geweigerd heeft aan den strijd deel te nemen.

— De Italiaansche aangelegenheden maakten het onderwerp der beraadslagen uit in een heden morgen gehouden Ministerraad, welke ook door den Engelschen Gezant en door den heer *Gioberti* werd bijgewoond. Laatstgenoemde is herwaarts gereisd, om aan het Fransche kabinet de voorstellen mede te deelen, welke door Oostenrijk zijn gedaan met oogmerk om de kwestie met Piemont bepaald ten einde te brengen. Oostenrijk wil van Italië een grooten Italiaansche Bond maken, welks zetel te Milaan zou zijn; het wil de stemmen, naar gelang der uitgestrektheid van het grongebied, dus verdeelen: Lombardije en Venetië 10, Napels 10, Piemont 10, Rome 6, Toskane 3 en Modena 2 stemmen, te zamen 41 stemmen. Volgens dit ontwerp zullen verder de Paus en de Groothertog van Toskane onmiddellijk worden hersteld; zal Piemont een offensief en defensief verdrag met Oostenrijk teekenen, en eene schadeloosstelling van 100 millioenen betalen, maar daarentegen de hertogdommen Parma en Plaizance tot vergrooing van zijn grondgebied erlangen.

Van den 5den

De nationale vergadering heeft heden de discussie over het budget van het openbaar onderwijs aangevangen. — Verscheiden gedeputeerden zijn aan de cholera overleden, en sedert gisteren zijn er vijftien plotseling ongesteld geworden. Men wil zulks toeschrijven aan de slechte inrigting der zaal, waar de versche lucht niet genoeg kan doordringen.

— De generaal *Changarnier* heeft zich verzet tegen de inschrijving die men heeft willen openen om hem zijn verloren traktement als opperbevelhebber der nationale garde van het Seine-departement te vergoeden.

— De voornaamste democratische republikeinsche bladen, zooals *la Réforme*, *la République*, *le Peuple*, *la Révolution démocratique*, *le Populaire*, *le Travail affranchi* en *la Démocratie pacifique*, zijn toetreden tot een soort van programma, strekkende om de republikeinsche beginselen te verlevendigen. Het regt tot vereeniging, bijgevolg de clubs, en het regt op den arbeid, enz., staan in dat programma natuurlijk op den voorgrond.

— Volgens de bijzondere briefwisseling heeft er eene conferentie op het ministerie van buitenlandsche zaken plaats gehad, waar tegenwoordig waren de minister van dat departement, *Drouyn de Lhuys*, de britsche gezant *de Normanby*, de buitengewone Oostenrijksche gezant *de Hubner*, de Piemontesche minister *Gioberti*, de Pauselijke nuntius, de heer *Poniatowky*, vertegenwoordiger van den groothertog van Toskane en de Spaansche gezant. Men zou in deze conferentie tot een belangrijk besluit gekomen zijn.

— De tijdingen uit Genua gaan tot den 30sten. De nationale garde heeft de forten bezet, en de poorten der stad waren voor de Piemontesche troepen gesloten. De stedelijke regering had zich tot een voorloopig gouvernement gevormd en verklaarde den wapenstilstand niet te zullen aannemen. Men had eene algemeene wapening bevolen, en wapenen aan het volk uitgedeeld. De beweging bepaalde zich uitsluitend tot de stad. De Genuezen zouden namelijk het ongeluk der Piemontezen te baat nemen om zich af te scheiden en hunne voormalige republiek te herstellen.

— Ter beurze waren genoteerd: 3 pCt. 56,90; 5 pCt. 88,70; Napelsche renten 80; Rom. L. 79 1/4.

D U I T S C H L A N D.

FRANKFORT, den 4den April.

Men leest in het Pruisische regeringsblad, onder dagteekening van den 3den dezer, het volgende:

« De deputatie der Duitsche Nationale Vergadering te Frankfort, die ten gevolge van de keuze van een rijksopperhoofd voor Duitschland herwaarts is afgevaardigd, en gisteren in den namiddag hier is aangekomen, is heden middag ten 12 ure door Z. M. den Koning, in de ridderzaal van het koninklijk slot, in het bijzijn van den Prinzen van het Koninklijk Huis en van het ministerie, ontvangen geworden. Nadat de voorzitter van den minister-

raad, de graaf van *Brandenburg*, de deputatie had binnengeleid, deed de voorzitter van de Duitsche Nationale Vergadering, *Simson*, de navolgende aanspraak:

« De constituerende Duitsche Nationale Vergadering, in de Lente des vorigen jaars door den gezamenlijken wil der vorsten en volken van Duitschland geroepen, om het werk der Duitsche staatsregeling tot stand te brengen, heeft op Woensdag, den 28sten Maart 1849, na de afkondiging der en twee lezingen vastgestelde staatsregeling des Duitschen rijks, de daarbij aangeneemene erfelijke keizerlijke waardigheid aan Z. M. den Koning van Pruisen opgedragen.

« Zij heeft daarbij het vaste vertrouwen uitgesproken, dat de vorsten en volken van Duitschland met grootmoedigheid en vaderlandsliefde, in overeenstemming met de Nationale Vergadering, de verwezenlijking van deze door haar genomen besluiten met alle kracht zullen bevorderen.

« Zij heeft eindelijk het besluit genomen, den gekozen Keizer door eene deputatie uit haar midden eerbiedig uit te noodigen, de op hem gevallen keuze, op de grondslagen der staatsregeling, te willen aannemen.

« Zich kwijtende van die taak, staan voor Uwe Majesteit de voorzitter der Rijks-vergadering en 32 van hare leden, in het eerbiedig vertrouwen, dat Uwe Majesteit zal mogen goed vinden, de hooggestemde verwachtingen des Vaderlands, hetwelk Uwe Majesteit als den beschermder en handhaver van zijne eenheid, vrijheid en magt tot opperhoofd des Rijks verkoren heeft, door een gezegend besluit tot eene gelukkige vervulling te doen geraken.»

« Zijne Majesteit de Koning heeft hierop in de volgende bewoordingen geantwoord:

« « MIJNE HEEREN!

« De boodschap, waarvan gijlieden de overbrengers zijt geweest, heeft mij diep getroffen. Zij heeft mij den blik op den Koning der Koningen doen vestigen, en op de heilige en onschendbare pligten, welke mij als den Koning mijns volks en als een der magtigsten van de Duitsche vorsten zijn opgelegd. Zulk een blik, mijne heeren, verheldert het oog en bemoedigt het harte.

« In het besluit der Duitsche Nationale Vergadering, hetwelk gij, mijne heeren, mij overbrengt, erken ik de stem der vertegenwoordigers van het Duitsche volk. Deze roeping, mijne heeren, geeft mij eene aanspraak, welke waarde ik weet te schatten. Zij vordert, als ik er aan gehoor geef, onmetelijke offers van mij. Zij legt mij de zwaarste verplichtingen op.

« De Duitsche Nationale Vergadering heeft op mij vóór allen gerekend, waar het geldt, Duitschlands eenheid en kracht te grondvesten. Ik vereer haar vertrouwen, en verzoek u haar mijnen dank daarvoor kenbaar te maken. Ik ben bereid, door de daad te bewijzen, dat zij niet gedwaald hebben, die hun vertrouwen op mijne deelneming, op mijne trouw, op mijne liefde voor het gemeenschappelijke vaderland vestigde.

« Maar, mijne heeren, ik zou hun vertrouwen niet regtvaardigen, ik zou niet aan de bedoelingen van het Duitsche Volk beantwoorden, ik zou Duitschlands eenheid niet vestigen, indien ik, met schending van heilige regten en van mijne vroegere uitdrukkelijke en plechtige verklaringen, zonder de vrijwillige overeenstemming der gekroonde hoofden, der vorsten en der vrije steden van Duitschland, een besluit wilde nemen, dat voor hen en voor de door hen bestuurde Duitsche volken de beslissendste gevolgen hebben moet.

« Aan de regeringen der afzonderlijke Duitsche Staten zal het derhalve thans staan, in gemeenschappelijk overleg na te gaan, of de staatsregeling voor de bijzondere zoo wel als voor de gemeenschappelijke belangen past, of de mij toegedachte regten mij in staat zouden stellen, met sterke hand, gelijk zulk eene opdracht van mij ischt, de lotgevallen van het groote Duitsche vaderland te leiden en de verwachtingen van zijne bevolkingen te vervullen.

« Daarvan echter moge Duitschland zich verzekerd houden, en dit mijne heeren, moogt gij in al zijne streken verkondigen: Behoeft Duitschland het Pruisische schild en zwaard tegen vijanden van binnen of van buiten, dan zal ik, ook zonder opontbod, niet achterblijven. Ik zal dan getroost den weg van mijn huis en van mijn volk bewandelen, den weg die gekenmerkt is door Duitsche eer en trouw.»

— Het door den Koning van Pruisen aan de deputatie der Frankfurter nationale vergadering gegeven antwoord, is denzelfden dag door den minister *Mantuffel* aan de Pruisische tweede kamer medegedeeld. Die mededeeling werd door de vergadering geenszins met blijken van goedkeuring ontvangen; integendeel werd terstond met algemeene stemmen een voorstel der afgevaardigden *von Arnim* en *von Vincke* aangenomen, strekkende om, « in aanmerking nemende, dat het antwoord, hetwelk de ministers aan Z. M. den Koning hebben aangeraden en hetwelk aan de afgevaardigden der Frankfurter nationale vergadering gegeven is, niet strookt met de inzigten, uitgedrukt in het gisteren door de kamer vastgesteld adres, en dat het Duitsche vaderland, aan de grootste gevaren is blootgesteld, eene commissie te benoemen, welke met betrekking tot dat antwoord een adres aan den Koning zal ontwerpen, waarin de denkwijze der kamer omtrent den tegenwoordigen toestand des lands wordt kenbaar gemaakt.»

Welken indruk het antwoord des Konings in de Pruisische hoofdstad over het algemeen gemaakt heeft blijkt nog niet; uit de berigten evenwel omtrent de vreugdebewijzen waarmede de Frankfurter deputatie in Berlijn door de bevolking ontvangen is, kan men opmaken dat die indruk niet gunstig zal geweest zijn.

— In de zitting der Duitsche nationale vergadering te Frankfurt van den 4den dezer, is door den tijdelijken voorzitter mededeeling gedaan van de volgende telegraphische dépêche, die den vorigen avond uit Berlijn was ontvangen:

« De deputatie van den rijksdag aan den ondervoorzitter, den heer *Kirch-gessner*.

« De deputatie is na het ontvangen van het antwoord des Konings terstond overgegaan tot het beraadslagen over hetgeen haar ten gevolge daarvan te doen stond. Zij zal omtrent den uitslag dier beraadslaging op zijn laatst morgen berigt geven. De deputatie is zich volkomen bewust van haren pligt en hare verantwoordelijkheid omtrent hare lastgevers.

« Berlijn, 3 April 1849.»

Na deze mededeeling, die in de vergadering een zeer pijnlijken indruk te weeg bracht, interpalleerde de afgevaardigde *Kreuzberg* uit Praag het ministerie omtrent de houding die het dacht aan te nemen en de maatregelen die het zoude treffen bij het weder uitbreken van den Italiaanschen oorlog. De heer *von Gagern* antwoordde terstond dat de gebeurtenissen

reeds een volkomen antwoord op die vraag hadden gegeven, en deed daarop mededeeling omtrent den stand van den oorlog met Denemarken.

Nadat de vergadering deze mededeeling ontvangen had, ontstond er eene verwarde discussie ter zake van een voorstel des afgevaardigden *Hoffbauer*, daartoe strekkende, dat de vergadering terstond over het antwoord van den Koning van Pruisen beraadslagen en het deswege genomen besluit aan de deputatie te Berlijn ter uitvoering zou mededeelen. Dit voorstel werd na eene onstimmige beraadslaging ingetrokken, waarop, de afgevaardigde *Raveau* het voorstel deed om de deputatie van Berlijn terug te roepen, hetwelk met 191 tegen 163 stemmen verworpen werd.

Ten slotte werd, nadat het rijk-ministerie op onderscheiden interpellaties verklaard had, nog geene officiële mededeeling van het antwoord des Konings van Pruisen te hebben ontvangen, besloten de zittingen tot den 11den dezer te verdragen, ten einde aldan met meerder kennis van zaken de beraadslaging over deze aangelegenheid te hervatten.

— Het half-officiële Oostenrijksche blad vermeldt thans, dat er stellige tijdingen uit Zevenbergen ontvangen zijn, inhoudende dat ten gevolge van het vermeesteren van Hermannstadt door de opstandelingen onder *Bem*, 30,000 Russen in dat gewest zijn binnengerukt, dat *Bem* door dezen geheel verslagen en naar Wallachije gevlugt is, en dat reeds vijf officieren van hoogen rang, die onder hem gediend hadden, aan de galg voor de in Hermannstadt gepleegde gruwelen geboet hadden.

N E D E R L A N D E N .

BREDA, den 7den April.

Aangaande de plegtige begrafenis van het stoffelijk overschot van Z. M. Koning *Willem II*. Woensdag morgen, nemen wij het volgende over uit de *Rotterdamsche Courant*:

«Heden, de dag tot overbrenging van het Vorstelijk Lijk naar de laatste rustplaats in het Familiegraf te Delft bestemd, hadden zich reeds vroegtijdig ontelbare belangstellenden, van 's Rijks werf af tot aan de limiet der stad voorbij de Heulbrug, langs den weg of voor de vensters der huizen geplaatst, om den stoet te zien voorbijtrekken. Intusschen hadden, ongeveer ten zes ure, H. M. de Koningin-Weduwe, Z. K. H. Prins *Hendrik* en H. K. H. de Erfgroothegogin, welke den vorigen avond in Hoogstderzelver appartementen en familie gedineerd en den nacht aldaar doorgebracht hadden, zich wederom naar de rouwzaal begeven. Ten half zeven ure kwam Z. M. de Koning, die in het *Groot Hôtel des Pays-Bas* vernacht had, benevens Z. K. H. prins *Frederik*, aldaar aan, en met klokslag van zeven ure werd het stoffelijk overschot van Koning *Willem II*, gedragen door de bazen-commandeers der directie van marine en onder-officiëren der mariniers, uit de rouwzaal naar den lijkwagen gevoerd, gevolgd door H. M. en de verdere leden der Koninklijke Familie, welke aan den ingang der woning van den heer Directeur der Marine staan bleef, tot dat de lijkwagen zich in beweging stelde, waarna H. M. de Koningin-Weduwe, onder luide snikken, Z. M. den Koning en Z. K. H. Prins *Hendrik* herhaalde malen omhelsde, die zich vervolgens, met Z. K. H. prins *Frederik*, naar de voor hen bestemde rouwkoets begaven.

«Toen de trein de werf verliet, gingen de oorlogsvaartuigen en de batterij der mariniers voort met een saluut van 101 minuutschoten, terwijl het somber gelui van alle klokken van half zeven ure af aanhield, tot dat de trein het einde der Schie genaderd was.

Die trein, nagenoeg in alles overeenkomstig het bekend programma, vervolgde zijnen weg in de meest mogelijke orde. De eerewacht te paard, uit deftige ingezetenen dezer stad zamengesteld, had, even als de bataillons schutterij, wier korps muzikanten voortreffelijke treurmarschen van *Snel* en *Beethoven* uitvoerde, eene uitmuntende houding, terwijl de sombere zwarte kleeding van het groot aantal vrijwilligers uit den veldtog van 1830 en 1831, wier borst het metalen kruis sierde, en die zich tot aan het einde der Schie in den trein bevonden, voor het vaderlandsche gevoel gewigtige, hen en hun nu betreurd legerhoofd vereerende herinneringen wekte. Niet minder werd dat gevoel getroffen toen het oog, op het zwarte lijkkleed dat de doodkist bedekte, in zilveren letters de namen der plaatsen zag uitkomen, waar de nu ontslapen Held zich onsterfelijke lauweren verwierf; op welk kleed de generaals-sjerp en epauletten, en de zwaarden welke de Doorluchtige Overledene op het veld van eer gedragen had, benevens de lauwerkrans en statiebarret geplaatst waren.

«Aan de limiet der stad genaderd, bragten heeren Burgemeester en Wethouders, benevens eenige andere leden van den Stedelijken Raad, die zich alvorens op het aangrenzende buitenverblijf *Wallenburg* hadden vereenigd, hunne eerbiedige hulde, die door Z. M. *Willem III*, met wederkerige stille buiging, op de minzaamste wijze werd beantwoord.

«Ten half een ure zijn H. M. de Koningin-Weduwe en Hoogstderzelver Dochter van 's Rijks werf naar Delft vertrokken, op bekomen electro-telegrafisch berigt dat de treurige lijkplegtigheden aldaar afgelopen waren.

«Reeds vroeg in den morgen heerschte te Delft groote drukte; uit alle oorden des Lands waren sedert verscheiden dagen bereids vele belangstellenden en nieuwsgierigen derwaarts gereisd, en heden stroomde men bij duizenden de anders zoo stille stad binnen. De troepen, uitmakende de bezetting van 's Gravenhage en Delft, alsmede de schutterij van laatstgevoemde plaats, namen vroegtijdig de hun aangewezen standplaatsen in, en stonden met eene rij aan weerszijden geschaard langs den geheelen weg dien de trein binnens Delft moest nemen; het te Delft in garnizoen liggende bataillon jagers, van het regiment grenadiers en jagers, was als eerewacht aan de kerkdeur en bij het graf zelf geplaatst, terwijl piketten kavallerie in de straten tot het bewaren der goede orde medewerkten. Tegen half tien ure begaven zich de Kamerheer-Ceremoniemeester en allen die tot den plegtigen begrafenisstoet behoorden naar de daartoe aangewezen gebouwen bij de Nieuwe Brug, om aldaar den trein van Rotterdam af te wachten en zich bij diens nadering onmiddellijk in beweging te stellen.

«Ten half elf ure kondigde het gebulder van het geschut de nadering van den trein aan, en weinige oogenblikken later het luiden van af de klokken, dat die zich binnen Delft bevond. Aan de Nieuwe Brug bevonden zich heeren Burgemeester en Wethouders der stad Delft, om daar de aankomst van het Koninklijke Lijk bij te wonen.

«De begrafenisstoet trok nu van daar naar de kerk in de orde van het programma voort.

Indrukwekkend was het, dezen stoet langzaam en plegtig, te midden van duizenden toeschouwers, over de Nieuwe Brug, langs de westzijde van het Oud-Delft tot aan de Nieuwstraat, achter het Stadhuis, langs de zuidzijde, voorbij de Hoofdwacht naar de Nieuwe Kerk te zien trekken.

«In het kerkgebouw hadden inmiddels de verschillende genoodigden de voor hen bestemde plaatsen ingenomen. Toen de stoet nu omstreeks half twaalf ure tot aan de kerk genaderd was, schaarden de officianten en kamerheeren zich in twee rijen van de kerkdeur tot aan het graf; de herauten van wapenen plaatsten zich met hunne wapendragers regts en links aan den ingang van het graf, en de dragers der ridderorden en van de Rijksieradep rangschikten zich om het graf heen. Aan den ingang der kerk werd het Koninklijke lijk op eene lijkbaar gesteld en door de daartoe aanwezigen tot aan het graf gedragen.

«Door den wel eerw. zeer gel. heer ds. *Ruitenschild*, predikant te 's Gravenhage, werd nu eene toespraak gehouden, en daarin hulde gebracht aan de nagedachtenis van wijlen Z. M. Koning *Willem II*, en in korte trekken herdacht wat hij als Veldheer, wat hij als Vorst voor zijn geliefde Nederlandsche Volk gedaan had.

«Vervolgens werden, op een wenk van den Kamerheer-Ceremoniemeester, de versierselen van het rouwkleed afgenomen en overhandigd aan den waarnemenden Hofmaarschalk, die deze ter voorloopige bewaring overgaf aan den graaf de *Crucgenbourg*. De kist werd nu van het rouwkleed ontdaan, waarop Z. M. de Koning op de kist eene groene krans, hem tot dat einde kort te voren overhandigd, nederlegde, onder het uiten van deze woorden: «In naam van het Nederlandsche Volk en van het Koninklijk Gezin leg ik deze krans hier ter neder.» De kist werd nu langzaam en plegtig in het graf nedergelaten. Zoo rustte nu ook het stoffelijk overschot van Koning *Willem II* bij dat van zoo vele zijner Voorzaten en Betrekkingsen.

«Z. M. de Koning was zeer aangedaan en omhelsde bij herhaling den Kroonprins, zijn Zoon, die ook in de kerk aanwezig was, als mede HH. KK. HH. de Prinsen *Frederik* en *Hendrik*.

«Nadat de kist nu door den Minister van Justitie met het groote zegel van het Rijk was verzegeld, werd de lijkbaar, met het rouwkleed daarover, boven den ingang van den grafkelder gesteld, en kondigde de heraut van wapenen *Nederland* met luider stemme aan: dat de plegtige ter aarde bestelling van het stoffelijk overblijfsel van Z. M. *Willem II*, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groothegog van Luxemburg, enz. was volbragt.

«Nadat de Koning nu aan allen dank betuigd had, ook aan de voormalige wapenbroeders des Overledenen, die tot bijwoning der plegtigheid uit Engeland waren overgekomen, begaf Z. M. zich in de Consistoriekamer. Alle aanwezigen verlieten nu de kerk, en Z. M. de Koning verbeide, alleen door zijn broeder *Hendrik* vergezeld, de komst van H. M. de Koningin-Weduwe.

«De plegtige orgeltoon, welke zoowel voor als na de ter aarde bestelling door het kerkgebouw weerklonken, bragten niet weinig bij om den indruk daarvan te verhoogen.

«Ten half twee ure kwam H. M. de Koningin-Weduwe met Hoogstderzelver Dochter van Rotterdam te Delft in eene met vier paarden bespannen rouwkoets aan, en reed, na eenigen tijd in het kerkgebouw vertoefd te hebben, in datzelfde rijtuig gezeten, met Z. M. den Koning naar 's Gravenhage, onmiddellijk door een met zes paarden bespannen rijtuig gevolgd, waarin Z. K. H. Prins *Hendrik* en Hoogstdezelfs Zuster gezeten waren. De jeugdige Kroonprins en Z. K. H. Prins *Frederik* waren reeds vroeger vertrokken.

— Op verlangen van Zijne Majesteit den Koning zal op Zaterdag den 7den April 1849, des namiddags ten 2 ure, in de Kloosterkerk te 's Gravenhage, door den weleerwaarden heer *Ruitenschild*, predikant van de hervormde gemeente aldaar, de plaats vervullende van den heer Hofkapellaan, welke door ongesteldheid verhinderd wordt die taak te vervullen, eene lijkrede worden uitgesproken ter nagedachtenis van Zijne Majesteit den diep betreurd Koning *Willem II*.

— De Kamerheer-Ceremoniemeester heeft bekend gemaakt, dat Hunne Majesteiten de Koning en Koningin, mitsgaders de overige Leden der Koninklijke Familie, op aanstaanden Woensdag den 11den dezer, in het Paleis in het Noordeinde, eene openlijke Audientie van rouwbeklag zullen verleen en wegens het Overlijden van Zijne Majesteit Koning *Willem II*, aan de Leden van het *Corps Diplomatique* en derzelver Dames des avonds kwartier voor acht ure, en aan de overige Heeren en Dames ten acht ure; zullende de Heeren voorafgaan, en dadelijk daarna door de Dames gevolgd worden.

— Donderdag middag zijn bij den Koning ten gehoor ontvangen de hoofd-officiëren der verschillende wapens van het leger, die Woensdag aan de lijkplegtigheid hebben deel genomen.

— Naar men verneemt zal aanstaanden Dingsdag eene groote wapenschonwng over de schutterij der residentie, het garnizoen der hofstad, in vereeniging met de bezettingen van Delft en Leiden, op het Alexandersveld alhier voor Z. M. den Koning worden gehouden.

— H. M. de Koningin-Weduwe heeft zich dadelijk bij hare komst in de residentie, begeven naar het voormalig paleis van Z. K. H. Prins *Alexander*, aan den Beznidenshoutschen weg, alwaar H. M. haren intrek genomen heeft. H. K. H. Mevrouw de Erf-Groothegogin van *Saksen-Weimar-Eisenach* heeft haren intrek genomen in haar paleis in het Voorhout.

— Zijne Exc. de gepensioneerde generaal-majoor jonkheer *R. A. Klerk*, buitengewoon adjudant van Z. M., is door Hoogstdenzelve bepoemd tot chef van het militair huis des Konings, en Z. Exc. de gepensioneerde luit.-generaal *Boreel* is door Z. M. benoemd tot grootmeester van het huis des Konings, bijzonder belast om als zoedanig dienst te doen bij H. M. de Koningin.

— Z. M. heeft benoemd tot grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, den luitenant-generaal *O. J. H. graaf van Limburg Stirum*, opperbevelhebber der vesting Maastricht en der troepen in het Limburgsche, buitengewoon adjudant van wijlen Z. M. Koning *Willem II*.

— Zijne Majesteit heeft bij onderscheiden besluiten goedgevonden: 1° het tractement van non-activiteit te verleen en, zonder bezwaar der schatkist, aan den 1sten luitenant ingenieur *J. A. Kool*, en te benoemen: tot 1sten luitenant ingenieur den 2den luitenant ingenieur *J. P. de Bordes*; bij het 3de regiment dragonders, tot 1sten luitenant den 2den luitenant *C. Bosier*, van het regiment; bij het 1ste regiment lansiers, tot 1sten luitenant den 2den luitenant *A. H. des Tombes*, van het regiment; bij het leger in Oost-Indie, tot officier van gezondheid der 3de klasse, den heer *F. W. Reiff*.

— Bij onderscheidene vonnissen der Arrondissements Regtbank te Breda, van den 6den dezer, zijn veroordeeld:

Hendrik Maas, oud 49 jaren; *Johanna Heeren*, Huisvrouw van *Jacobus Wijnrick*, oud 25 jaren; *Jacobus Heeren*, oud 16 jaren, *Dinyena Jaspers*, Huisvrouw van *Martin van Peer*, oud 38 jaren, allen Arbeiders op het

Heike onder Etten woonachtig, elk tot zes dagen gevangenisstraf ter zake van veldstropelij.

Adriaan Biest, oud 59 jaren, Arbeider te Fijnaart, tot tien dagen gevangenisstraf en overbrenging naar het bedelaarsgesticht, ter zake van bedelarij.

Cornelis Knook, Landbouwer te Willemstad, in eene geldboete van f 30, als zijnde niet ter Teregtzitting verschenen, hoezeer behoorlijk als gefuigen gedagvaard.

Hendrikus van Antwerpen, oud 32 jaren, Arbeider te Gastel, tot twee maanden gevangenisstraf en twee geldboeten ieder van f 8, ter zake van fetteelike wederspanningen en het toebrengen van slagen en stooten aan een bevelhebber der gewapende magt en deszelfs onderhebbenden, tijdens de uitoefening hunner functien.

Wilhelmina Gras, oud 26 jaren, *Adriana Hopsaken*, oud 19 jaren, *Antonia Mazár*, oud 34 jaren, *Lena Gieben*, oud 20 jaren, en *Cornelia de Leeuw*, oud 17 jaren, allen Arbeidsters te Oudebosch, elk tot gevangenzetting van drie dagen, ter zake van veldstropelij.

Bij vonnis van het Kantongerecht te Breda, zijn *Johannis Leyten*, oud 40 jaren en *Cornelis Machielsen*, oud 22 jaren, Arbeiders, wonende te 's Prinsenhage, elk tot eene geldboete van f 20 veroordeeld, als zijnde bezig bevonden in het jagtveld onder 's Prinsenhage, met het herstellen van eenen hazenstrik.

— *Erp*. Op eene brutale wijze is alhier den 25 Maart II., des namiddags ten half vier ure, op den openbaren weg naar Gemert aangerand en voorts bestolen *Lucia Beekmans*, huisvrouw van *Lambertus Dongu*. De koninklijke maréchaussée heeft met den meest mogelijken spoed zich dadelijk in beweging gesteld, maar heeft de dader tot heden niet kunnen achterhalen.

Waspik, 5 April. Nauwelijks is het een drietal weken geleden, dat zekere *Hendrik de Kok* alhier, op last der justitie werd aangehouden, als verdacht van eene aan hem toebehoorende woning te hebben in brand gestoken, of de naburige gemeente Capelle wordt in onrust gebracht, door het vinden van eenen zoogenaamden brandbrief voor de deur der huizing van zekeren *Johannes van der Schoot* aldaar, in den vroegen morgen van den 27 Maart II.

De meest mogelijke waakzaamheid legde dadelijk de wachtmeester der koninklijke maréchaussée, brigade Waalwijk, aan den dag; ook de heer kanton-regter m^r. *Gerris* bevond zich een en andermaal hier en te Capelle, en kreeg eindelijk door vergelijking van schriften den schrijver op het spoor, terwijl hij op het oogenblik vernam, dat thans de heer officier van justitie uit 's Hertogenbosch, gisteren eene huiszoeking heeft bewerkstelligd bij zekeren *Adrianus van Schaften* alhier, na afloop waarvan op last van genoemde ambtenaar van justitie, *Adrianus van Schaften* en diens huisvrouw *Dimpha Kamp*, zijn gesteld in hechtenis, als verdacht van bovenbedoelden brandbrief geschreven en daarna gelegd te hebben.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 6 April.

Poolsche TARWE werd heden als voren geveld, doch ging niet in om; Nieuwe Rbode bij partij iets lager afgegeven; Witte bij gerijf als voren: 127 f N. Zeeuwache f 245; 131 f N. Geldersche f 243.

Ongedroogde ROGGE was er tot de laatste prijzen veel ter veil en is alleen als genoteerd bij kleinigheden verkocht: Gedroogde weinig ter veil en niet gevraagd wordende zonder haf; verkocht: 121 f Deensche f 120; 124 f N. Overijssels. f 137; 121 f N. Munsters. f 132; 122 f Kolonie f 132.

GERST in een doen: 102, 103, 106 f N. Oldammer Winter f 110, 112, 123.

HAVER als voren: 89 f Jarige Fijne f 112.

BOEKWEIT onveranderd: 122 f N. Holstein. f 152; 116 f Groninger Veer f 120.

KOOIZAAD: Vlaamsch 62 P. vl.; op 9 Vat, Sept. en Oct. 60 1/2 P. vl.

LIJNZAAD f 5 lager: 110, 111 f Pernau f 230; 112, 113, f Petersb. f 260.

RAAPOLIE: op 6/w. f 44 1/2; Vlieg. f 43 1/2; in Mei eerstk. f 40 1/2; Sept. f 36 1/2 a 1/2; Oct. en Nov. f 36 1/2; Dec. f 36 1/2 a 3/4.

LIJNOLIE op 6/w. f 28 1/2; Vlieg. f 27 1/2.

HENNEPOLIE: op 6/w. f 39 1/2.

RAAPKOEKEN f 56 a 60. — LIJNKOEKEN f 8 a 10.

MARKTPRIJZEN DER STAD BREDA,

VAN DEN 6. APRIL 1849.

Het Nederl. Middel Tarwe	van f 7,40 tot f 7,80
Het dito dito Rogge	4,40 " 4,65
Het dito dito Boekweit op wigt (70 Ned. Pond.)	0,00 " 4,70
Het dito dito Boekweit	0,00 " 4,40
Een grof Tarwe-brood, van een pond Nederl.	0,15
Een licht Tarwe-brood, van zeven oncen vijf lood Nederl.	0,15
Een Fransch- of Witte-brood, van een pond Nederl.	0,23 1/2
Een Rogge-brood, van 3 pond Nederl.	0,23
Een Nederl. pond Tarwe-meel	0,30
Een dito pond grof Tarwe-meel	0,15
Een dito pond Boter	0,60
Zand-Aardappelen (Vat of Muidde)	f 2,00 tot f 2,25
Het 1000 Eiken Telhout	3,00
Het 1000 Doof Hout	2,40
De kar Spaanders	2,85
De Straiken	2,80
De 100 Mutsaard	3,00

Ter AMSTERDAMSCHER BEURS van gisteren (6 April) was de fondsnoting: Ned. 2 1/2 pCt. 49 1/2, 5/16, 1/2, 5/8; 3 pCt. 58 1/2, 5/8; Certif. 4 pCt. 77 7/8; Amort. Syndik. 3 1/2 pCt. 79 1/2; Spanje Ardoins 10 3/16; dito van 510 p. st. 10 1/8; dito coupon 7 3/4, 8 1/8; dito Binnenl. 3 pCt. 22 1/16, 5/8, 1/2; Portugezen te Londen 5 pCt. 28 3/8, 1/4; 4 pCt. 29 3/8, 1/2; Oude Russen 10 1/2, 1/2; 4 pCt. 82 1/2; Id. bij *Siaghis* 82; Metalliek 5 pCt. 73 1/2, 1/2; Id. 2 1/2 pCt. 38 1/2, 39; Mexiko 4 pCt. 30 1/2, 29 3/4; Peru 49, 48 3/4; Granada 19 1/2; Fransche Oblig. 3 pCt. 52 1/2, 5/8.

Advertentiën.

BEKENDMAKING.

De BURGEMEESTER van *Zevenbergen*, maakt bekend, dat de gewone **VOORJAARS PAARDEN- EN BEESTENMARKT** binnen deze Gemeente zal worden gehouden, op **WOENSDAG DEN 18. APRIL 1849.**

De Burgemeester,
D. NELEMANS Jz.

MANUFACTUREN EN MODES.

W. MORLEY,

Veemarktstraat, D, 138 en 139,

heeft de eer zijnen geëerden Begunstigers te berigten, reeds een aanzienlijk Assortiment der Nieuwste **VOORJAARS-ARTIKELEN** te hebben ontvangen, dewelke door continuerende toezendingen noch dagelijks vermeerderd worden. Bijzondere vermelding verdienen de **NIEUWSTE STOFFEN** en **DESSINS** voor Dames-Kleedjes, benevens alle andere **ARTIKELEN**, in **ZIJDEN STOFFEN**, **SHAWLS** en **SHAWLLONGS** en meerdere **NOUVEAUTES**, welke met veel zorg en smaak gekozen zijn en door nieuwe connectiën met de eerste Buitenlandsche Fabrieken tot zeer voordéelige prijzen zijn ingekocht, en waardoor ook zijne begunstigers in de gelegenheid gesteld zijn hiervan te kunnen profiteren. Het reeds zoo vele jaren geaoten vertrouwen dankbaar erkennende, zoo zal hij zich steeds beijveren door eene accurate en civiele bediening die waardig te blijven.

VEILING VAN VASTE GOEDEREN

ONDER

DE GEMEENTE RAAMSDONK EN TE BREDA.

De Notarissen M^r. J. F. C. J. DE ROY en J. F. G. v. D. MEER, Standplaats houdende in het Arrondissement *Breda*, zullen, ten verzoeke der Erven van wijlen Vrouwe M. J. INGEN-HOUSH, Geb. RAUFF, op *Woensdag, den 11. April, 1849*, des namiddags te vier uren, ten Herberge *het Hof van Holland* bij JAN VAN BEEK te *Raamsdonk*, in het openbaar **VEILEN**:

1°. Een perceel **HOOI** of **WEILAND**, gelegen onder *Raamsdonk*, in den nieuwen Buitendijkschen polder, groot 5 Bunders, 56 Roeden, 80 Ellen; kadaster Sectie F, N°. 374. — Dadelijk te aanvaarden.

2°. Twee perceelen **WEILAND**, aan elkander gelegen als voor, in den *Binnen-Kuren*polder, groot 2 Bunders, 13 roeden, 20 ellen; kadaster Sectie G, N°. 507 en 508. — Te aanvaarden met ultimo December 1850; verhuurd om f 135.— 's jaars.

En de Notaris M^r. DE ROY voornoemd, zal, ten verzoeke als voor, op *Donderdag den 12. April 1849*; ten Koffijhuize *het Gouden Kruis* te *Breda*, des avonds te zeven uren, publiek **VEILEN**:

1°. Eene **HUIZING**, **PAKHUIS** en **ERVE**, staande en gelegen te *Breda*, aan de Westzijde van de Eendstraat, Wijk B, N°. 26; kadaster Sectie A, n°. 838, groot 2 Roeden, 54 Ellen. — Dadelijk te aanvaarden.

2°. Eene **HUIZING** en **ERVE**, als voor, naast den vorigen koop, Wijk B, N°. 27; kadaster Sectie B; N°. 837, groot 54 ellen. — Te aanvaarden 1°. Mei 1850.

Deze beide Panden zullen mede *gecombineerd* op den slag aangeboden worden, en zijn te bezigtigen de *twee dagen elken zitting voorafgaande*, des namiddags van 3 tot 6 uren, zich voegende bij den Heer Prokureur **MICHIELSEN**.

Onderrigt te bekomen ten kantoren der beide Notarissen voornoemd.

DOMINGOEDEREN.

VAN

Z. K. H. PRINS FREDERIK DER NEDERLANDEN.

VERPACHTING VAN HOOI- EN WEILANDEN,

TE KLUNDERT.

De RENTMEESTER van bovengemelde Domeingoederen, voor het Rentamt *Niervaart*, zal, als daartoe gemagtigd, ten overstaan van den Notaris C. W. MARIS, te *Klundert*, in het openbaar bij opbod en afslag, **VERPACHTEN**:

Op *Maandag den 16. April 1849*, des voormiddags ten negen ure, op het Raadhuis te *Klundert*, voor den tijd van één Jaar.

De verdeelde 4°, 5°, 6°, 7° en 11° perceelen **BUITENGORZRN**, liggende voor den *Grootenpolder* van *Niervaart*, langs het *Hollandsch Diep*, in 38 partijen.

De **KADEN** om bovengemelde Buitengorzen en om den Polder *het Kwistgeld*, in 10 partijen.

Den **BUITENDIJK** voor *Lozekaatspolder*, in eene partij.

De **RIETVELDEN** gelegen voor den Polder *het Kwistgeld*, in 17 partijen.

Het **RIET** wassende langs den oever, in 4 partijen.

Den **DIJK** tusschen de *Roodevaart* en *Maerdijk*, in eene partij.

Het nieuw ingekade **GORS** tusschen het *Kwistgeld* en het 11° perceel Buitengors, in eene partij.

De **BOEZEM** van den **WATERMOLEN** in het westelijk gedeelte van den *Grootenpolder*, in 8 partijen.

De **BEWEIDING** der **GRASGEWASSEN** langs *Wegen*, in drie partijen.

De Voorwaarden van Verpachting liggen ter lezing ten Kantore van den Rentmeester en Notaris voormeld. Nadere inlichtingen zijn te bekomen ten Kantore van meergemelden Rentmeester en bij den Opziener **ADRIAAN ARDON**.

KLUNDERT, 14. Maart 1849.

De Rentmeester voornoemd,
E. H. H. BOBRET.